

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-27-10

Druk nr 3143

Warszawa, 8 czerwca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej
Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości
wraz z projektem aktu wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

Art. 1. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i 732 i Nr 227, poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy, należy przez to rozumieć odpowiednio mikroprzedsiębiorcę, małego lub średniego przedsiębiorcę spełniającego warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. WE L 214 z 09.08.2008, str. 3).”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ilekroć w ustawie, w zakresie udzielanej przez Agencję pomocy finansowej, jest mowa o pracowniku, należy przez to rozumieć:

- 1) pracownika w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁾);
- 2) osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy

dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy;

3) właściciela-kierownika;

4) partnera (wspólnika) prowadzącego regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiącego z niego korzyści finansowe.”;

2) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) prowadzenie pod nazwą „Krajowy System Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw”, zwanego dalej „KSU”, rejestru podmiotów, które zapewniają należyte świadczenie usług doradczych, szkoleniowych, informacyjnych lub finansowych mikroprzedsiębiorcom, małym i średnim przedsiębiorcom oraz osobom podejmującym działalność gospodarczą,”

b) w pkt 10:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) szkolenia, usługi doradcze lub wspomaganie inwestycji przedsiębiorców, w szczególności sprzyjających wzrostowi ich konkurencyjności lub innowacyjności,”

– dodaje się lit. g – i w brzmieniu:

„g) przygotowanie przez mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców wniosków o dofinansowanie projektów realizowanych w ramach międzynarodowych programów innowacyjnych lub udział w tych programach,

- h) dostosowanie działalności przedsiębiorcy do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym,
- i) odtworzenie zdolności prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami klęski żywiołowej;”;

3) w art. 6a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. O rejestrację w KSU mogą się ubiegać podmioty, które:

- 1) posiadają potencjał techniczny i ekonomiczny niezbędny do należytego świadczenia usług określonych w art. 6 ust. 1 pkt 8;
- 2) zapewniają realizację usług określonych w art. 6 ust. 1 pkt 8 przez osoby posiadające niezbędne kwalifikacje;
- 3) posiadają system zapewnienia jakości usług określonych w art. 6 ust. 1 pkt 8;
- 4) przestrzegają, w prowadzonej działalności, zasad etyki zawodowej.”;

4) w art. 6b:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmiotowi określonemu w ust. 1 pkt 1 – 3 oraz 5 – 9, niebędącemu osobą fizyczną, w którym osoba będąca członkiem jego organów zarządzających bądź wspólnikiem spółki osobowej została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w pkt 1;”;

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podmiotowi zbiorowemu, wobec którego sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 pkt 3 lit. a nie stosuje się do przedsiębiorcy posiadającego zaległości z tytułu należności publicznoprawnych, ubiegającego się lub otrzymującego wsparcie lub pożyczkę na działanie określone w art. 6 ust. 1 pkt 10 lit. h, jeżeli przedsiębiorca ten zawarł porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo spłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności.”,

c) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania przez Agencję pomocy finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami klęski żywiołowej, uwzględniając konieczność szybkiego i skutecznego udzielenia tej pomocy oraz jej efektywnego wykorzystania.”;

5) w art. 6d:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zgodnie ze statutem, umową lub innym przewidzianym przepisami prawa dokumentem, w szczególności uchwałą właściwego organu lub zatwierdzonym sprawozdaniem finansowym, nie działa w celu osiągnięcia zysku lub przeznacza zysk co najmniej w części na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję oraz w której zysk lub środki zgromadzone w ramach kapitałów lub funduszy nie są dzielone między członków;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wybór najkorzystniejszej oferty na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej jest dokonywany w drodze konkursu przeprowadzanego przez Agencję w porozumieniu z właściwymi zarządami województw.”,

c) w ust. 5 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W razie negatywnego wyniku audytu, o którym mowa w ust. 4, lub w innych uzasadnionych przypadkach, Agencja może, po zasięgnięciu opinii właściwego zarządu województwa, przeprowadzić nowy konkurs na wybór właściwej regionalnej instytucji finansującej lub zlecić realizację zadań określonych w ust. 1 innej regionalnej instytucji finansującej do czasu.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, które musi spełnić regionalna instytucja finansująca, oraz szczegółowy tryb przeprowadzenia konkursu wyłaniającego regionalną instytucję finansującą, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia profesjonalnego wykonywania zleconych zadań oraz zapewnienia udziału przedstawicieli samorządów właściwych województw w pracach komisji konkursowej.”;

6) w art. 12 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opiniowanie projektów rocznych planów działania, projektów planów finansowych oraz projektów zmian tych planów;”;

7) w art. 15:

a) w ust. 2:

– w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) realizację zadań Agencji, w tym na współfinansowanie programów i projektów finansowanych z udziałem środków europejskich,”

– uchyla się pkt 1a,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przychody z tytułu przekazania środków, o których mowa w art. 34d ust. 4 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.²⁾);”

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Agencja może posiadać akcje lub udziały w spółkach nabyte lub objęte ze środków przeznaczonych na realizację programów przedakcesyjnych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2012 r.”;

8) w art. 15a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prezes Agencji może umorzyć w całości lub w części, odroczyć lub rozłożyć na raty spłatę należności i wierzytelności Agencji z tytułu udzielonej pomocy finansowej ze środków:

1) innych niż:

a) pochodzące z funduszy strukturalnych, z wyłączeniem Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004 – 2006³⁾ oraz Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006⁴⁾,

b) określone w art. 5 ust. 3 pkt 2, 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

(Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146);

2) przeznaczonych na finansowanie programów i projektów realizowanych ze środków innych niż:

a) pochodzące z funduszy strukturalnych z wyłączeniem Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004 – 2006 oraz Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006,

b) określone w art. 5 ust. 3 pkt 2, 5 i 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Umorzenie należności i wierzytelności Agencji z tytułu pomocy finansowej udzielonej przedsiębiorcy w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, 2a i 4, stanowi pomoc dla tego podmiotu i jest dokonywane zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5).”,

b) w ust. 3:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) łączna kwota należności lub wierzytelności przypadających Agencji od jednego podmiotu nie przekracza 100 zł, lub”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) egzekucja należności i wierzytelności Agencji zagraża ważnym interesom dłużnika, w tym jego egzystencji, lub jeżeli dłużnik stał się niezdolny do prowadzenia działalności gospodarczej, lub”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Termin spłaty całości lub części należności i wierzytelności Agencji może być odroczone albo spłata całości lub części tych należności i wierzytelności rozłożona na raty, jeżeli ich egzekucja okresowo zagraża ważnym interesom dłużnika, w tym jego egzystencji, przy czym istnieje uzasadnione przypuszczenie, że dłużnik te należności i wierzytelności w późniejszym terminie zwróci.

3b. Odroczenie terminu lub rozłożenie na raty spłaty całości lub części należności i wierzytelności Agencji z tytułu pomocy finansowej udzielonej przedsiębiorcy stanowi pomoc dla tego podmiotu i jest dokonywane zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis, pod warunkiem że wartość pomocy obliczona zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 585) wykazuje wartość dodatnią.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezes Agencji może umorzyć należność i wierzytelność bez wniosku dłużnika w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 – 3 i 5.”;

9) w art. 15b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosków o umorzenie lub częściowe umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty wnioskodawca dołącza dokumenty potwierdzające lub uzasadniające

okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4 oraz art. 15a ust. 1 – 4.”;

10) w art. 15c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umorzenie należności i wierzytelności Agencji, odroczenie lub rozłożenie na raty ich spłaty następuje na podstawie umowy zawartej między Agencją a dłużnikiem, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 15a ust. 3 pkt 1 – 3 i 5.”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6d ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 6d ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785, z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 144.

³⁾ Program został przyjęty rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie przyjęcia Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw, lata 2004 – 2006 (Dz. U. Nr 166, poz. 1744, z 2006 r. Nr 7, poz. 43 oraz z 2007 r. Nr 58, poz. 395 i Nr 140, poz. 991).

⁴⁾ Program został przyjęty rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie przyjęcia Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich 2004 – 2006 (Dz. U. Nr 166, poz. 1743 oraz z 2006 r. Nr 251, poz. 1857).

UZASADNIENIE

Proponowane zmiany ustawy mają przede wszystkim na celu dostosowanie przepisów obowiązującej ustawy do przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 800/2008” oraz do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146). Nowelizacja ma również na celu wprowadzenie nowych instrumentów wsparcia dla przedsiębiorców i poszerzenie kręgu potencjalnych beneficjentów, w celu dostosowania działań prowadzonych przez Agencję do potrzeb przedsiębiorców w warunkach spowolnienia gospodarczego spowodowanego ogólnoswiatowym kryzysem gospodarczym.

Zmiana definicji mikroprzedsiębiorcy, małego oraz średniego przedsiębiorcy wynika z wejścia w życie rozporządzenia nr 800/2008, które uchyliło rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

Projekt wprowadza, w zakresie udzielanej przez Agencję pomocy finansowej, nową definicję pracownika, rozszerzoną w stosunku do określonej w ustawie – Kodeks pracy. Z uwagi na fakt, że zasadniczą część pomocy finansowej udzielanej przez Agencję stanowi pomoc publiczną, proponuje się zdefiniowanie pojęcia pracownika analogicznie jak w art. 5 załącznika I do rozporządzenia nr 800/2008.

Zgodnie z ww. projektem pracownikiem jest:

- pracownik – według krajowego prawa pracy,
- osoba wykonująca pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy,
- właściciel-kierownik, przez co należy rozumieć osobę prowadzącą sprawy

przedsiębiorstwa (zarządzająca, kierująca), czyli podejmującą decyzje gospodarcze, kadrowe i inne czynności faktyczne w sposób zgodny z przedmiotem działania danego podmiotu i umożliwiającą realizację celu jego funkcjonowania,

- partner prowadzący regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiący z niego korzyści finansowe, przez co należy rozumieć współnika przedsiębiorstwa, udziałowca, akcjonariusza, o ile aktywnie bierze on udział w działalności przedsiębiorstwa, co przekłada się na czerpanie z powyższego tytułu korzyści finansowych. Jednocześnie należy odróżnić sytuację określoną w art. 5 lit. c załącznika I do rozporządzenia 800/2008 od partnerów (wspólników), do których odwołuje się art. 5 lit. d. Przykładem takiej sytuacji w polskim systemie prawnym może być pozycja w spółce komandytowej komplementariusza będącego przedsiębiorcą (np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością). Zakres definicji nie obejmuje natomiast wszelkich partnerów współpracujących z przedsiębiorstwem w sposób regularny, zapewniający czerpanie korzyści finansowych.

Projekt ustawy znosi wymóg niedziałania dla zysku lub przeznaczania całości zysku na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję przez podmioty zarejestrowane w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (KSU), o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, zwanej dalej „ustawą o PARP”. Ograniczenie tylko do podmiotów nie działających dla zysku w obecnym stanie prawnym nie znajduje uzasadnienia, gdyż np. z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej jest istotne, czy wsparcie dla podmiotu nie zakłóca lub nie grozi zakłóceniem konkurencji, a nie to, czy wypracowuje on zysk. Zniesienie obowiązku niedziałania dla zysku lub przeznaczania zysku na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję dla podmiotów zarejestrowanych w KSU nie oznacza przy tym zmiany warunków udzielania wsparcia w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które takie ograniczenie mogą przewidywać.

Konsekwencją zmiany art. 6 ust. 1 pkt 8 są zmiany w art. 6a (korekta w zakresie odesłań).

W art. 6 ust. 1 pkt 10 projekt przewiduje poszerzenie zakresu działań, na które może być przeznaczona pomoc finansowa udzielana przez Agencję. Doprecyzowano zakres udzielania pomocy finansowej dla przedsiębiorców przez uwzględnienie pomocy

finansowej na szkolenia i usługi doradcze oraz wprowadzono możliwość udzielania pomocy finansowej na: przygotowanie przez małych i średnich przedsiębiorców, zwanych dalej „MSP”, wniosków o dofinansowanie projektów realizowanych w ramach międzynarodowych programów innowacyjnych lub udział w tych programach, dostosowanie działalności przedsiębiorcy do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym, oraz odtworzenie zdolności prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców dotkniętych skutkami ekstremalnych zjawisk naturalnych, takich jak powódź, huragan. Zmiana ta jest uzasadniona faktem, że Agencja jako instytucja posiadająca bogate doświadczenie w realizacji działań na rzecz przedsiębiorców, w tym projektów unijnych i międzynarodowych, otrzymuje dodatkowe zadania polegające m.in. na udzielaniu pomocy finansowej w szerszym zakresie niż jest to określone w obowiązującym art. 6 ust. 1 pkt 10.

Planuje się między innymi, że Agencja będzie zaangażowana w realizację projektu „Zwiększenie konkurencyjności regionów poprzez społeczną odpowiedzialność biznesu” w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy Działanie 3.6. Rozwój sektora prywatnego i promocja eksportu MSP. Do zadań Agencji w ramach tego projektu będzie należało m.in. udzielanie pomocy finansowej w formie wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorców na realizację projektów z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu. W ramach projektu zostaną również przeprowadzone szkolenia z zakresu społecznej odpowiedzialności biznesu dla pracowników Centrów Obsługi Inwestorów i Eksporterów oraz urzędów marszałkowskich, a także działania ewaluacyjne, informacyjne i promocyjne.

W ramach nowych zadań Agencja planuje również podjąć nowe działania w związku z obserwowanym spowolnieniem gospodarczym spowodowanym kryzysem finansowym, a także wprowadzić nową formę wspierania działalności innowacyjnej. Niezbędne jest także stworzenie możliwości udzielania pomocy przedsiębiorcom, którzy nagle stracili możliwość prowadzenia działalności w wyniku klęski żywiołowej.

Agencja przygotowuje projekt i będzie wdrażała nowy program ze środków budżetowych pt. „Granty na granty”, dofinansowujący przygotowanie wniosków aplikacyjnych oraz aplikowanie przez małe i średnie przedsiębiorstwa do międzynarodowych programów innowacyjnych. Ze względu na nikłe uczestnictwo

polских MSP w międzynarodowych programach innowacyjnych, w tym dofinansowywanych ze strony UE, nowy program ma zachęcać firmy do uczestnictwa w takich programach i ułatwiać dostęp do nich dla polskich MSP przez dofinansowanie usług doradczych w zakresie pozyskania partnerów i przygotowania odpowiednich wniosków aplikacyjnych. Obecne brzmienie ustawy o PARP uniemożliwia dofinansowanie takich działań.

Instrument wsparcia na przygotowanie wniosków do instytucji przyznającej pomoc finansową na realizację międzynarodowego projektu innowacyjnego jest instrumentem rozpowszechnionym w wielu krajach UE (np. w Hiszpanii, Niemczech), gdzie instrumenty takie są finansowane ze środków budżetowych poszczególnych państw członkowskich. W ramach proponowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości schematu grantowego finansowane jest nie tylko dokonanie czynności (sporządzenie wniosku), lecz, zgodnie z projektem rozporządzenia, dla przedsiębiorcy samodzielnie przygotowującego wniosek, planuje się refundację wydatków poniesionych m.in. na:

- zorganizowanie konsorcjum, w tym: wyszukanie partnerów przez uiszczenie opłaty dostępu do odpowiednich baz lub zlecenie usługi wyszukania partnerów oraz koszty podróży służbowych,
- uzupełniające badania i analizy naukowe w przedmiocie planowanego tematu międzynarodowego projektu innowacyjnego,
- organizację spotkań konsorcjum,
- szkolenia (konferencje) dotyczące międzynarodowego programu innowacyjnego,
- szkolenie dotyczące przygotowania wniosku projektowego w ramach międzynarodowego programu innowacyjnego lub zarządzania projektem.

Ponadto Agencja planuje udzielanie pomocy, o której mowa w pkt 4.2.2 komunikatu Komisji Europejskiej – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (Dz. Urz. UE C 16 z 22.01.2009, str. 1), którego obowiązywanie zostanie najprawdopodobniej przedłużone. Wsparcie dla przedsiębiorców będzie udzielane w szczególności w formie finansowania kosztów usług (szkolenia, doradztwo, outplacement) świadczonych bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej

przez wykonawców na rzecz przedsiębiorców, którzy są dotknięci skutkami spowolnienia gospodarczego, wywołanego globalnym kryzysem finansowym.

Z uwagi na fakt, iż środki pomocy państwa wymienione w przedmiotowym komunikacie wymagają notyfikacji i zatwierdzenia przez Komisję Europejską przed rozpoczęciem ich udzielania, do dnia 31 lipca 2009 r. został przedłożony Komisji wykaz programów pomocowych (w tym projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania pomocy dla przedsiębiorców zagrożonych w ramach Priorytetu II Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki), które Polska planuje wprowadzić w życie na podstawie niniejszego komunikatu.

Przedmiotowy program pomocowy będzie finansowany w ramach projektu systemowego Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, realizowanego w ramach Priorytetu II – Poddziałanie 2.1.3 PO KL Wsparcie systemowe na rzecz zwiększania zdolności adaptacyjnych pracowników i przedsiębiorstw.

Odbiorcami wsparcia będą przedsiębiorcy, którzy nie byli zagrożeni w dniu 1 lipca 2008 r., ale którzy stali się zagrożonymi po tym dniu w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, zgodnie z treścią ww. komunikatu Komisji.

Wykonawcy usług będą wybierani przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych, w ramach realizowanego przez Agencję projektu systemowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.).

Projektowana zmiana zakłada również stworzenie możliwości udzielania pomocy przedsiębiorcom, którzy nagle stracili możliwość prowadzenia działalności w wyniku klęski żywiołowej. Proponowane działanie będzie stanowiło pomoc publiczną dla przedsiębiorstw objętych przedmiotowym wsparciem. Projekt programu pomocowego określającego ten rodzaj wsparcia będzie podlegał uprzedniej notyfikacji w trybie art. 108 ust. 3 TFUE, aby Komisja Europejska mogła ocenić, czy dany projekt pomocowy kwalifikuje się do wyjątku zawartego w art. 107 ust. 2 lit. b TFUE.

W celu zlikwidowania nierównego traktowania podmiotów ubiegających się o wsparcie proponuje się doprecyzowanie w art. 6b ust. 3 pkt 2, że zakaz udzielania przez Agencję wsparcia lub pożyczki dotyczy – w przypadku jednostek organizacyjnych – członków organów zarządzających lub wspólników spółek osobowych. Dotychczas w przypadku

jednostek, w których nie funkcjonują organy zarządzające, z kręgu beneficjentów pomocy były wykluczone podmioty, w których wspólnicy (jako mający bezpośredni wpływ na jego funkcjonowanie) zostali skazani prawomocnie za przestępstwa określone w ustawie. Tam, gdzie organy zarządzające funkcjonują, szczególnej weryfikacji podlegają tylko członkowie organów zarządzających. Jednakże, zgodnie z literalną wykładnią tego przepisu, w przypadku spółek z ograniczoną odpowiedzialnością przesłanki wykluczenia badane są zarówno wobec członków zarządu, jak i wspólników. Wzorem ustawy – Prawo zamówień publicznych, proponuje się zatem, aby w przypadku osób prawnych, w tym spółek kapitałowych, badaniu pod kątem karalności za określone przestępstwa byli objęci jedynie członkowie organów zarządzających, co zrówna sytuację prawną spółek kapitałowych i osobowych, ubiegających się o wsparcie lub pożyczkę z Agencji.

W celu poszerzenia kręgu potencjalnych beneficjentów wsparcia przeznaczonego dla przedsiębiorców dotkniętych kryzysem projekt zmian zakłada dodanie w art. 6b ust. 3a, który wyłącza zakaz udzielania wsparcia lub pożyczki podmiotom posiadającym zaległości z tytułu należności publicznoprawnych (o którym mowa w art. 6b ust. 3 pkt 3 lit. a) w odniesieniu do przedsiębiorców ubiegających się lub otrzymujących wsparcie lub pożyczkę na dostosowanie działalności do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym. Wsparciem będą mogli być objęci tylko przedsiębiorcy, którzy zawarli porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo spłacają raty lub korzystają z odroczenia terminu płatności zobowiązań publicznoprawnych.

Wyłączenie to jest uzasadnione charakterem wsparcia. Odbiorcami wsparcia będą przedsiębiorcy, którzy nie byli zagrożeni w dniu 1 lipca 2008 r., ale którzy stali się zagrożonymi po tym dniu w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, zgodnie z treścią komunikatu Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego.

Nie przewiduje się udzielania pomocy finansowej przedsiębiorcom poszkodowanym w wyniku klęski żywiołowej, którzy mają zaległości z tytułu należności publicznoprawnych. Pomoc ta będzie miała charakter pomocy doraźnej, udzielanej przedsiębiorcom, którzy w momencie wystąpienia zdarzenia losowego,

w wyniku którego stracili możliwość prowadzenia działalności, nie znajdowali się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

Dodanie w art. 6b w ust. 3 w pkt 4 kolejnej przesłanki wykluczającej otrzymanie wsparcia lub pożyczki przez podmiot zbiorowy, wobec którego sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi, jest logiczną konsekwencją art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.). Brak takiego przepisu w obecnej ustawie stwarza ryzyko ubiegania się o wsparcie lub pożyczkę przez takie podmioty, przy braku podstaw do odmowy udzielenia pomocy finansowej przez Agencję. Podobne, kompleksowe uregulowanie skutków orzeczenia kary dodatkowej zakazu ubiegania się o zamówienie publiczne wprowadzono w art. 24 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.).

Proponowane zmiany art. 6d ustawy o PARP wynikają z doświadczeń związanych z przeprowadzeniem przez PARP w 2008 r. konkursów na pełnienie roli Regionalnych Instytucji Finansujących (RIF) oraz z realizacją przez RIF zadań zleconych przez Agencję w okresie programowania 2007 – 2013. Celem ogólnym zmian jest uelastycznienie systemu wyboru instytucji pełniących rolę RIF oraz usankcjonowanie wagi efektywności finansowej i ekonomicznej ich funkcjonowania.

Zmiana art. 6d ust. 2 pkt 1 obowiązującej ustawy ma na celu umożliwienie pełnienia roli RIF instytucjom, które na cele związane z zadaniami realizowanymi przez PARP przeznaczają co najmniej część zysku. Jednocześnie nowe brzmienie przedmiotowego przepisu zabezpiecza przed sytuacją, w której zysk byłby przekazywany na kapitały i fundusze, a następnie dokonywano by wypłat z tych funduszy. Przepis wyraźnie zakazuje dzielenia między członków środków zgromadzonych w ramach kapitałów lub funduszy. Uzasadnieniem tej zmiany jest fakt, iż instytucje pełniące rolę RIF powinny działać zgodnie z zasadą not-for-profit, a więc nie mogą dzielić środków między członków.

Zmiana art. 6d ust. 3 i 6 obowiązującej ustawy ma na celu umożliwienie PARP przeprowadzania konkursów na pełnienie roli RIF przez jedną instytucję na terenie więcej niż jednego województwa. Wówczas instytucja wybrana w konkursie pełniłaby

rolę RIF na obszarze większym niż jedno województwo. Wśród 16 RIF funkcjonuje kilka o bardzo niewielkiej skali realizowanych zadań. Zmniejszenie liczby RIF przy jednoczesnym zwiększeniu obszaru, na jakim pełnią swoją rolę, przyczyni się do podniesienia efektywności kosztowej całej sieci RIF.

Celem zmiany art. 6d ust. 5 obowiązującej ustawy jest umożliwienie PARP wypowiedzenia umów zawartych z RIF w innych uzasadnionych przypadkach niż tylko zastrzeżenia do realizacji zadań zleconych, na przykład w przypadku bardzo małej skali realizowanych zadań w stosunku do kosztów utrzymywania RIF, a zatem – braku efektywności finansowej.

W art. 12 ust. 1 pkt 1 projekt wprowadza zmianę, zgodnie z którą do zadań Rady Nadzorczej PARP będzie należało nie tylko opiniowanie projektów rocznych planów działania i projektów planów finansowych Agencji, ale także projektów zmian tych planów.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w art. 15 w ust. 2 proponuje się wprowadzenie zmian polegających na wykreśleniu z katalogu przychodów Agencji dotacji rozwojowych oraz dostosowaniu w ust. 2 pkt 1 lit. a terminologii do tej, która jest stosowana w ustawie o finansach publicznych.

Proponowana zmiana w art. 15 ust. 2 pkt 6 ma na celu dostosowanie tego przepisu do zmiany przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.).

Dodanie w art. 15 ust. 7a ma na celu umożliwienie utrzymania przez Agencję udziałów w spółce Regionalne Fundusze Inwestycji Sp. z o.o., nabytych ze środków funduszy przedakcesyjnych przez okres 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

RFI Sp. z o.o. w Łodzi zostało utworzone ze środków otrzymanych z Komisji Europejskiej. RFI jest funduszem, który stanowi szansę dla firm, posiadających interesujący produkt (usługę) i sprawnie działający zarząd, ale ze względu na krótką historię działania lub ilość potrzebnego kapitału własnego niemających zdolności kredytowej. PARP nie dysponowała 3-letnim okresem na sprzedaż udziałów w RFI. Udziały były nabyte za środki UE i bez jej zgody nie mogły być sprzedane. Po podpisaniu Memorandum Finansowego w drugiej połowie 2008 r. między Rządem

Rzeczypospolitej Polskiej a Komisją Europejską, PARP podjęła działania zmierzające do sprzedaży udziałów RFI. Zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Skarbu Państwa udziały miały być sprzedane po cenie rynkowej, na którą w ofercie publicznej nie było chętnych. Wyczerpując wszystkie możliwości zbycia udziałów (oferta publiczna, przekazanie nieodpłatne bądź za symboliczną cenę), PARP wystąpiła o przejęcie udziałów przez Ministra Skarbu Państwa, który w dniu 2 listopada 2009 r. wyraził na to zgodę. Jednak do czasu dokonania tego przejęcia jest zasadne umożliwienie Agencji posiadania przedmiotowych udziałów. Ponadto art. 49 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dopuszcza możliwość odmiennego uregulowania ustawą kwestii posiadania udziałów lub akcji w spółkach przez jednostki sektora finansów publicznych.

Proponuje się również wprowadzenie zmian w przepisach dotyczących umarzania należności i wierzytelności Agencji, które uwzględniają dotychczasowe doświadczenia w stosowaniu instytucji umarzania należności i pozwolą na jej bardziej elastyczne stosowanie, co jest szczególnie istotne w czasie obserwowanego spowolnienia gospodarczego.

Ustawa z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 249, poz. 1832) wprowadziła możliwość umarzania określonych należności pieniężnych, odroczenia terminu ich spłaty lub rozłożenia płatności całości lub części tych należności na raty, w drodze decyzji uprawnionych organów lub na podstawie przepisów prawa cywilnego. Jednakże powyżej wskazane rozwiązania nie mają zastosowania do należności dochodzonych przez Agencję w toczących się postępowaniach sądowych i egzekucyjnych, a wynikających z umów zawartych w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw i Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich. Oznacza to, że umarzanie należności z tytułu pomocy udzielanej w ramach tych programów jest niemożliwe. W świetle dopuszczenia w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych umarzania należności o podobnym charakterze, a pochodzących np. z funduszy strukturalnych z perspektywy finansowej 2007 – 2013, jest również celowe umożliwienie zastosowania takiego rozwiązania w przypadku środków nieobjętych nowelą ustawy o finansach publicznych, a pochodzących z funduszy strukturalnych na lata 2004 – 2006. Wykluczenie możliwości umarzania należności pochodzących z tych akurat środków nie ma żadnego uzasadnienia.

W ramach środków, z których jest dopuszczalne umarzanie należności i wierzytelności Agencji, do dnia 30 września 2009 r. decyzją Prezesa PARP zostały umorzone należności przypadające od pięciu dłużników na łączną kwotę 19 199,78 zł. We wszystkich przypadkach przyczyną umorzenia był fakt, że należności nie udało się odzyskać w wyniku przeprowadzonego postępowania upadłościowego. Ponieważ obecnie obowiązujące przepisy nie pozwalają na umarzanie należności we wszystkich uzasadnionych przypadkach, jest konieczne wprowadzenie w tym zakresie zmian w ustawie.

Przyznanie Prezesowi PARP prawa do umarzania należności Agencji (oraz odraczania lub rozkładania na raty) stanowi analogiczne uprawnienie do tego, które zostało zawarte w ustawie z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. Nr 98, poz. 634, z późn. zm.), która w art. 25 daje możliwość umarzania wierzytelności przysługujących tej Agencji.

Ponadto umarzanie przez Agencję należności w ramach SPO WKP i SPO RZL nie stanowi wyjątku w stosunku do innych programów i instytucji uczestniczących w systemie wdrażania. Należności powstałe w ramach perspektywy finansowej 2007 – 2013 mogą być umarzane zgodnie z przepisami ordynacji podatkowej, do której odsyła art. 211 ust. 5 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, natomiast nie mają do nich zastosowania przepisy art. 42 tej ustawy.

Analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym przewiduje art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, który odsyła do przepisów ordynacji podatkowej. Z kolei zgodnie z art. 55 tej ustawy należności pieniężne o charakterze cywilnoprawnym mogą być umarzane, ale tylko w sytuacji, gdy przypadają organom administracji rządowej, państwowym jednostkom budżetowym i państwowym funduszom celowym (a także na zasadach określonych w art. 59 jednostkom samorządu terytorialnego).

Z kolei w odniesieniu do programów realizowanych na podstawie ustawy o Narodowym Planie Rozwoju mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (co potwierdza również art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych). Przepisy te pozwalają, zgodnie z art. 42 ustawy z dnia

30 czerwca 2005 r., na umarzenie, odraczenie lub rozkładanie na raty spłaty należności przypadających wybranym państwowym jednostkom sektora finansów publicznych, a także jednostkom samorządu terytorialnego. Ponieważ PARP nie należy do jednostek wymienionych w tym przepisie, umarzenie należności Agencji na tej podstawie jest niemożliwe.

Z powyższego wynika, że brak możliwości umarzenia należności Agencji z tytułu pomocy w ramach SPO WKP i SPO RZL jest w rzeczywistości wyjątkiem, który nie znajduje uzasadnienia i powinien być zniesiony w drodze proponowanej nowelizacji.

Należy również zauważyć, że przepisy w obecnym kształcie wprowadzają nieuzasadnione zróżnicowanie beneficjentów w zakresie możliwości umarzenia należności w zależności od tego, jaka instytucja udzieliła pomocy i w ramach jakiej perspektywy finansowej (2004 – 2006 lub 2007 – 2013). Gdyby przedsiębiorca uzyskał wsparcie na realizację projektu ze środków przedakcesyjnych, należności z tytułu takiej pomocy mogłyby być umorzone na zasadach określonych w ustawie o PARP. Ten sam przedsiębiorca realizując taki sam projekt w ramach SPO WKP lub SPO RZL (programy realizowane w latach 2004 – 2006) nie mógłby w żadnym razie uzyskać umorzenia. Z kolei w takiej samej sytuacji przedsiębiorca, który uzyskał wsparcie w ramach POIG lub POKL (analogiczne do SPO WKP i SPO RZL programy realizowane w latach 2007 – 2013), mógłby skorzystać z umorzenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Wskazane wyżej różnicowanie sytuacji przedsiębiorców, w przypadkach gdy jedyną przesłanką wprowadzania takiego różnicowania jest rodzaj programu, z którego otrzymał on dofinansowanie, należy uznać za całkowicie nieuzasadnione.

Wprowadzenie możliwości umarzenia należności wynikających z umów zawartych w ramach SPO WKP i SPO RZL nie znosi obowiązku stosowania procedur dotyczących odzyskiwania nieprawidłowo wypłaconych kwot zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1681/94 z dnia 11 lipca 1994 r. dotyczącym nieprawidłowości oraz odzyskiwania kwot wypłaconych nieprawidłowo w związku z finansowaniem polityki strukturalnej i organizacją systemu informacji w tej dziedzinie (Dz. Urz. UE L 178 z 12.07.1994) lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące

Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz. Urz. UE L 371 z 27.12.2006).

W art. 15a doprecyzowano, które przesłanki umorzenia stanowią pomoc de minimis dla przedsiębiorców. W przypadku zajścia określonych w art. 15a ust. 3 pkt 2, 3 i 5 ustawy przesłanek umorzenia, wsparcie nie będzie miało charakteru pomocy de minimis, bowiem w ich przypadku zachodzi całkowita nieściągalność należności, przez co tzw. test prywatnego wierzyciela jest spełniony. Podobnie w razie odraczania terminu spłaty należności lub jej rozłożenia na raty nie dojdzie do udzielenia pomocy publicznej przez PARP, jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach (Dz. U. Nr 194, poz. 1983, z późn. zm.), wartość udzielonej pomocy będzie zerowa lub ujemna, co zostało doprecyzowane w proponowanym art. 15a ust. 3b ustawy.

Natomiast tam, gdzie umorzenie, odroczenie terminu spłaty lub rozłożenie na raty będzie miało charakter pomocy de minimis, nie będą mogli z niego skorzystać przedsiębiorcy znajdujący się w trudnej sytuacji w rozumieniu pkt 9 – 11 Wytycznych Wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. C 244 z 01.10.2004), bowiem rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) wyklucza udzielanie pomocy de minimis dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.

W art. 15a ust. 3 proponuje się wprowadzić możliwość umorzenia należności lub wierzytelności nieprzekraczających 100 zł łącznie od jednego podmiotu. Z dotychczasowych doświadczeń Agencji wynika, iż w wielu przypadkach koszty dochodzenia tych należności wielokrotnie przewyższają wartość samego roszczenia. Dla przykładu koszty dochodzenia należności o wartości 200 zł obejmują m.in.:

- koszty korespondencji dotyczące następujących czynności: wezwanie do zwrotu, wypowiedzenie umowy, wezwanie do wykupu weksła, wysłanie pozwu, wnioski o doręczenie tytułu wykonawczego, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego,

- pismo do komornika w sprawie – ok. 45 zł,
- uzyskanie aktualnego adresu dłużnika, udostępnienie danych ze zbioru PESEL – 31 zł,
 - koszty uzyskania tytułu wykonawczego – 30 zł opłata sądowa + 60 zł koszty zastępstwa + 6 zł tytuł wykonawczy,
 - koszty egzekucji – 30 zł + ok. 40 zł zaliczka na czynności komornika, chyba że zlecane jest poszukiwanie majątku dłużnika – wtedy 176,02 zł.

Łącznie przeciętna kwota dochodzenia należności [określona na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za czynności komorników niebędące czynnościami egzekucyjnymi (Dz. U. Nr 42, poz. 289)] wyniosłaby więc od 242 zł do 378 zł, co w drugim przypadku stanowi prawie dwukrotność dochodzonej należności.

Wprowadzenie możliwości umarzania tych należności pozwoli na obniżenie kosztów związanych z niecelowym podejmowaniem bezskutecznych działań windykacyjnych, zwłaszcza wobec faktu, iż Agencja nie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych.

Aby uniknąć sytuacji, w której byłoby możliwe dzielenie należności w celu spełnienia ustawowej przesłanki, proponuje się określenie, że kwota 100 zł dotyczy należności przypadających łącznie od jednego podmiotu.

Ponadto należy wziąć pod uwagę, że podobne rozwiązanie wprowadza ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, która w art. 58 dopuszcza możliwość niedochodzenia należności budżetu państwa z tytułu umowy cywilnoprawnej, której kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł.

W art. 15a ust. 3 pkt 4 proponuje się zastąpić koniunkcję wymienionych w tym przepisie przesłanek alternatywą łączną. Zmiana ta jest uzasadniona faktem, że niezdolność do prowadzenia działalności gospodarczej nie zawsze jest związana z zagrożeniem ważnych interesów dłużnika, w tym jego egzystencji. W praktyce samodzielne wystąpienie już jednej z wymienionych w tym przepisie przesłanek umorzenia (zagrożenie ważnym interesem dłużnika lub niezdolność do prowadzenia działalności gospodarczej) jest na tyle poważne, że budzi wątpliwości co do zasadności dochodzenia należności i możliwości jej wyegzekwowania od dłużnika.

Dodanie w art. 15a ust. 3a i 3b stanowi uzupełnienie przepisu o określenie sytuacji, w których może nastąpić odraczanie spłaty lub rozkładanie na raty całości lub części należności Agencji, do czego Prezes Agencji jest upoważniony zgodnie z art. 15a ust. 1, oraz określenie, kiedy pomoc w formie odraczania terminu spłaty lub rozkładania na raty będzie stanowić pomoc de minimis.

Rozszerzenie katalogu sytuacji, w których Prezes Agencji może umorzyć wierzytelność bez zgody dłużnika, o przypadki, gdy należności i wierzytelności nie odzyskano w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego lub zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności i wierzytelności Agencji, lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne, jest konieczne, gdyż jak wynika z dotychczasowych doświadczeń Agencji, dłużnicy po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego albo upadłościowego nie składają takich wniosków, ponieważ brak jest osób zainteresowanych formalnym umorzeniem należności.

Podobnie, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności i wierzytelności Agencji, lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne, dłużnicy nie są zainteresowani składaniem takich wniosków, szczególnie jeżeli dotyczy to niewielkich kwot, a wiąże się z koniecznością przedstawienia informacji o aktualnej sytuacji majątkowej dłużnika. Taka sytuacja dotyczy na przykład pożyczek udzielanych przez ARR „ARES” S.A. i RARR S.A., gdzie część pożyczki nie jest dochodzona od pożyczkobiorcy z uwagi na zbyt wysokie koszty dochodzenia i egzekucji i niewielką kwotę należności. Są to zazwyczaj drobne kwoty, które widnieją w księgach rachunkowych PARP, a ich dochodzenie jest nieuzasadnione ekonomicznie.

Zmiany w art. 15b ust. 3 mają charakter porządkowy i dotyczą doprecyzowania, że dokumenty, o których mowa w tym przepisie, wnioskodawca dołącza również do wniosku o odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności oraz uzupełnienia listy wymaganych dokumentów o dokumenty potwierdzające przedstawioną we wniosku informację o aktualnej sytuacji majątkowej dłużnika.

Konsekwencją rezygnacji z wniosku dłużnika w sytuacjach określonych w art. 15a ust. 3 pkt 1 i 2 są również zmiany w art. 15c ust. 1 i wyłączenie obowiązku umarzania należności i wierzytelności Agencji, odroczenia lub rozłożenia na raty ich spłaty na

podstawie umowy.

Art. 2 projektu zawiera przepis przejściowy utrzymujący w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6d ust. 6 ustawy do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt był udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. W trybie art. 7 żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Analiza problemu

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości jest jednostką zaangażowaną w proces pozyskiwania oraz dystrybucji m.in. środków pochodzących z funduszy strukturalnych. Obecnie Agencja wdraża wybrane działania w ramach trzech programów operacyjnych z perspektywy finansowej na lata 2007 – 2013: Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki oraz Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej. Większość działań Agencji jest realizowana z uwzględnieniem przepisów wspólnotowych dotyczących pomocy publicznej. Wejście w życie nowego rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych), które uchyliło dotychczas obowiązujące przepisy wspólnotowe odnoszące się do pomocy publicznej, powoduje konieczność dostosowania obowiązującej ustawy do nowych regulacji unijnych. Niezbędne jest również dostosowanie przepisów ustawy o PARP do przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Ponadto obserwowane spowolnienie gospodarcze spowodowane kryzysem finansowym również powoduje konieczność dostosowania przepisów ustawy do zmieniającej się sytuacji gospodarczej, co pozwoli na rozszerzenie kręgu beneficjentów oraz umożliwi realizację przez Agencję nowych działań na rzecz MSP.

Niezbędne jest również uwzględnienie w nowelizowanej ustawie działań, których wdrażanie ma zostać powierzone Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, a które obecnie nie mieszczą się w zakresie jej działalności, a także zmian w zakresie współpracy z instytucjami otoczenia biznesu i regionalnymi instytucjami finansującymi.

2. Cel regulacji

Wykorzystanie środków z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w latach 2007 – 2013 stanowi poważny impuls rozwojowy dla polskiej gospodarki.

W związku z powyższym jest niezbędne dostosowanie obecnie obowiązujących aktów prawnych, regulujących zasady funkcjonowania zaangażowanych w jego realizację instytucji, do nowych zasad pomocy publicznej wynikających z przepisów wspólnotowych.

Konieczne jest również uwzględnienie w ustawie o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości nowych działań planowanych przez Agencję, dostosowanych do zmieniających się potrzeb przedsiębiorców i uwzględniających pogarszającą się sytuację gospodarczą. Pozwoli to na skierowanie działań podejmowanych przez Agencję do większej grupy przedsiębiorców i podmiotów działających na rzecz rozwoju przedsiębiorczości.

3. Uwarunkowania nowej regulacji

Konieczność nowelizacji ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wynika z faktu, iż jej przepisy w obecnym kształcie nie uwzględniają zmian we wspólnotowych przepisach dotyczących pomocy publicznej. Ponadto zaniechanie wprowadzenia proponowanych zmian będzie negatywnie rzutować na efektywne wykorzystanie środków unijnych przez przedsiębiorców.

4. Konsultacje społeczne i informacje o przedstawionych opiniach

Projekt był przesłany do konsultacji społecznych następującym podmiotom:

- 1) Krajowej Izbie Gospodarczej,
- 2) Związkowi Rzemiosła Polskiego,
- 3) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych,
- 4) Business Centre Club,
- 5) Naczelnej Radzie Zrzeszeń Handlu i Usług,
- 6) Konfederacji Pracodawców Polskich,
- 7) Związkowi Województw,
- 8) Związkowi Miast Polskich w Poznaniu,
- 9) Krajowej Radzie Spółdzielczej w Warszawie.

Do projektu uwagi zgłosił jedynie Business Centre Club. Zdaniem BCC projekt nie

spełnia zapotrzebowania społecznego i faktycznego, związanego z obecnym kryzysem gospodarczym i trudnościami przedsiębiorców w wywiązywaniu się ze zobowiązań wynikających z podpisanych wcześniej umów o dofinansowanie projektów z funduszy przedakcesyjnych i strukturalnych Unii Europejskiej. Brak jest w projekcie uregulowań prawnych zmieniających lub łagodzących kryteria oceny przez PARP wypełnienia zobowiązań przez dofinansowane podmioty gospodarcze.

Uwaga nieuwzględniona. Zasady udzielania wsparcia w ramach poszczególnych programów określają rozporządzenia wykonawcze wydane na podstawie ustawy, a reguły realizacji poszczególnych projektów (w tym wskaźniki i cele) zawierają postanowienia umów cywilnoprawnych zawartych z przedsiębiorcami.

BCC zgłosił wątpliwości, jak będzie w praktyce interpretowany tekst projektowanego przepisu, określającego możliwość uzyskania pomocy finansowej na dostosowanie się przedsiębiorcy do zmieniających się warunków rynkowych, w szczególności wywołanych kryzysem gospodarczym i finansowym.

Odnosząc się do powyższych wątpliwości, należy podkreślić, że przepis ten nie stanowi samodzielnej podstawy do udzielania pomocy. Pomoc finansowa będzie udzielana na podstawie programu pomocowego, który szczegółowo reguluje warunki udzielania takiej pomocy (projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania pomocy dla przedsiębiorców zagrożonych w ramach Priorytetu II Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki).

5. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana zmiana ustawy wpłynie na sytuację Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości w zakresie realizowanych przez nią zadań, na przedsiębiorców, jak również osoby podejmujące działalność gospodarczą oraz instytucje otoczenia biznesu (podmioty zarejestrowane w KSU i Regionalne Instytucje Finansujące), a także beneficjentów poszczególnych programów operacyjnych.

Proponowane zmiany będą korzystne dla wszystkich podmiotów, na rzecz których działa Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, nie nakładając na nie żadnych nowych zobowiązań wobec administracji publicznej.

6. Zakres oceny skutków regulacji:

- 1) wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja wywiera pozytywne skutki na budżet państwa przez wprowadzenie zmian podnoszących efektywność finansową i ekonomiczną funkcjonowania PARP i instytucji, którym PARP powierza realizację zadań związanych z wdrażaniem funduszy unijnych.

W kwestii projektowanych zmian w zakresie umarzania należności i wierzytelności Agencji w sprawach windykacyjnych z Sektorowych Programów Operacyjnych Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw i Rozwój Zasobów Ludzkich należy stwierdzić, że nie jest możliwe precyzyjne wyliczenie skutków finansowych. Na podstawie danych dotyczących zakończonych już krajowych programów dla małych i średnich przedsiębiorstw, wdrażanych przez PARP można stwierdzić, że w programie Phare 2001 „Promocja rozwoju MSP”, w ramach którego zawarto 2.190 umów na ogólną kwotę ok. 33 000 000 euro – wystąpiło ok. 70 nieprawidłowości w realizacji projektów przez beneficjentów, na kwotę ponad 650 000 euro. W 56 przypadkach udało się odzyskać środki w wysokości ok. 410 000 euro. Nadal pozostaje do odzyskania kwota ponad 230 000 euro. W Phare 2002 „Program Sektorowy MSP i Innowacyjność”, w ramach zawartych 1.884 umów na kwotę 16 416 000 euro, stwierdzono 12 nieprawidłowości na kwotę ok. 142 360 euro, z czego odzyskano ok. 90 000 euro, a pozostało do odzyskania ponad 52 000 euro z 3 nieprawidłowości. Natomiast w programie Phare 2003 „Program Sektorowy MSP i Innowacyjność”, w którym zawarto 430 umów na łączną kwotę ok. 10 354 000 euro, wystąpiła zaledwie jedna nieprawidłowość i kwotę odzyskano.

Od momentu nowelizacji ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, wprowadzającej możliwość umarzania należności i wierzytelności Agencji w innych programach realizowanych przez PARP, łączna kwota umorzeń w sprawach windykacyjnych wyniosła 19 199,78 zł. Stanowi ona 0,13 % łącznej kwoty środków pozostających obecnie w windykacji (z wyłączeniem SPO WKP i SPO RZL) wynoszącej 14 542 485,14 zł. Można w związku z tym założyć, że proporcja umorzonych kwot do kwot windykowanych w ramach projektów realizowanych z SPO WKP i SPO RZL może być podobna. Na dzień

30 września 2009 r. wysokość wierzytelności PARP pozostająca w windykacji z tytułu zawartych umów w ramach SPO WKP i SPO RZL wynosiła 2 826 797 zł (w tym: w SPO WKP – 752 596,16 zł, w SPO RZL – 2 074 200,84 zł). W związku z powyższym założeniem szacunkowa kwota umorzeń w ramach SPO WKP i SPO RZL wyniosłaby 3 674,84 zł. Jednocześnie trzeba podkreślić, że tak wyliczona szacunkowa kwota umorzonych środków powinna być dodatkowo pomniejszona o dalsze koszty, które należałoby ponosić w związku z nieskuteczną windykacją środków.

Dla przykładu można podać koszty związane z dochodzeniem należności od dłużnika (a następnie członka zarządu), w którego przypadku należność główna wynosiła 19 545, 25 zł:

- koszty korespondencji dotyczące następujących czynności: wezwanie do zwrotu, wypowiedzenie umowy, wezwanie do wykupu weksła, wnioski o KRS, wysłanie pozwu, wnioski o doręczenie tytułu wykonawczego, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, wnioski o udostępnienie danych ze zbioru PESEL, wezwanie do zapłaty członka zarządu, wnioski o KRS, wysłanie pozwu przeciwko członkowi zarządu, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, pismo do komornika w sprawie – ok. 79 zł,
- uzyskanie aktualnego adresu dłużnika, udostępnienie danych ze zbioru PESEL – 31 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego – 2 660 zł,
- odpis pełny z KRS – 60 zł,
- tytuł wykonawczy – 6 zł,
- koszty egzekucji – 600 zł + ok. 40 zł zaliczka na czynności komornika,
- odpis pełny z KRS – 60 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko członkowi zarządu – 2 703 zł,
- koszty egzekucji – 851,78 zł.

Łącznie koszty dochodzenia należności wyniosły 7 090,78 zł.

Kolejny przykład dotyczy sytuacji, gdy należność główna wynosiła 384 zł:

- koszty korespondencji dotyczące następujących czynności: wysłanie pozwu, wniosek o doręczenie tytułu wykonawczego, przedegzekucyjne wezwanie do zapłaty, skierowanie wniosku do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, wniosek o wyjawienie majątku, pismo do sądu – ok. 34 zł,
- koszty uzyskania tytułu wykonawczego – 60 zł,
- koszty egzekucji – 45 zł + 72,31 zł zaliczka na czynności komornika,
- wyjawienie majątku – 100 zł + 24 zł odpis protokołu.

Łącznie koszty dochodzenia należności wyniosły 335,31 zł wobec 384 zł należności głównej.

Powyższe przykłady potwierdzają tezę, że wprowadzenie możliwości umarzania należności, co do których zachodzą poważne wątpliwości, czy będzie możliwe ich odzyskanie, pozwoli na obniżenie kosztów związanych z niecelowym podejmowaniem bezskutecznych działań windykacyjnych.

Należy podkreślić, że wprowadzenie możliwości umarzania należności wynikających z umów zawartych w ramach SPO WKP i SPO RZL nie znosi obowiązku stosowania przez Agencję procedur dotyczących odzyskiwania nieprawidłowo wypłaconych kwot.

Ponadto celowość działań PARP w tym zakresie podlega bieżącej kontroli MG. W przypadku bowiem, gdy kwota podlegająca umorzeniu, odroczeniu lub rozłożeniu na raty ich spłaty przekracza 5 000 zł, umorzenie należności i wierzytelności Agencji, odroczenie lub rozłożenie na raty ich spłaty wymaga zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.

Projektowana nowelizacja ustawy nie będzie oddziaływała na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

2) wpływ na rynek pracy

Projektowana nowelizacja ustawy będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy. W przedsiębiorstwach bezpośrednio zaangażowanych w realizację nowych projektów mogą powstać nowe miejsca zatrudnienia.

3) wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Pozytywne zmiany w tym aspekcie będą polegać na podnoszeniu konkurencyjności przedsiębiorców oraz innych podmiotów (beneficjentów) mających zasadniczy wpływ na rozwój gospodarczy. Poszerzenie kręgu beneficjentów będzie sprzyjać bezpośredniemu wzrostowi potencjału przedsiębiorców, co niewątpliwie wpłynie na wzrost ich konkurencyjności nie tylko na rynku wewnętrznym, ale przede wszystkim pozwoli przedsiębiorcom na skuteczne konkurowanie z innymi podmiotami na rynkach zewnętrznych.

4) wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja będzie wywierała bezpośrednio i pośrednio pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny. Środki wydatkowane w ramach działalności Agencji będą oddziaływały na rozwój regionu przez rozwój lokalnych przedsiębiorców i instytucji otoczenia biznesu.

5) wpływ na środowisko

Brak jest bezpośredniego wpływu regulacji na środowisko.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 26 Lutego 2010 r.

DPUE - 920 - ~~1553~~ 09 - 10/akr/1

Sr-406

dot.: RM-10-27-10 z 19.02.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

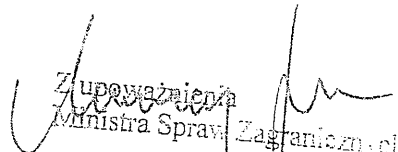
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

W świetle wyjaśnień zawartych w uzasadnieniu uznaję, iż projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Zupoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
Maciej Berek

Do wiadomości:

Pan Waldemar Pawlak
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI ¹⁾

z dnia r.

w sprawie regionalnych instytucji finansujących

Na podstawie art. 6d ust. 6 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i 732 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania, które musi spełnić regionalna instytucja finansująca;
- 2) szczegółowy tryb przeprowadzenia konkursu wyłaniającego regionalną instytucję finansującą.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Agencji – należy przez to rozumieć Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości;
- 2) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
- 3) konkursie – należy przez to rozumieć postępowanie mające na celu wybór regionalnej instytucji finansującej;
- 4) ofercie – należy przez to rozumieć ofertę podmiotu ubiegającego się o pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej złożoną w konkursie.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej - gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

Rozdział 2

Szczegółowe wymagania, które musi spełnić regionalna instytucja finansująca

§ 3. 1. Regionalna instytucja finansująca spełnia wymagania w zakresie kwalifikacji pracowników, jeżeli zatrudnia na podstawie umowy o pracę co najmniej 10 pracowników posiadających kwalifikacje niezbędne do realizacji zadań z zakresu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 1a ustawy, w tym:

- 1) kierownika zespołu, który:
 - a) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny oraz
 - b) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w zakresie realizacji zadań związanych z wdrażaniem programów przedakcesyjnych lub programów operacyjnych, w tym co najmniej roczne doświadczenie w kierowaniu zespołem wdrażającym projekty skierowane do przedsiębiorców o łącznej wartości nie mniejszej niż 3 mln złotych;
- 2) co najmniej 1 osobę, która:
 - a) posiada tytuł zawodowy magistra uzyskany po ukończeniu studiów na kierunku finanse i rachunkowość albo tytuł zawodowy magistra lub równorzędny uzyskany po ukończeniu studiów na innym kierunku oraz ukończone szkolenia lub studia podyplomowe w zakresie finansów lub rachunkowości, albo uprawnienia księgowego, biegłego rewidenta bądź doradcy podatkowego oraz
 - b) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowisku księgowego lub innym stanowisku związanym z obsługą finansową projektów finansowanych lub współfinansowanych ze środków publicznych;
- 3) co najmniej 8 osób, które posiadają wykształcenie wyższe oraz co najmniej 2-letnie doświadczenie w realizacji zadań związanych z wdrażaniem programów przedakcesyjnych lub programów operacyjnych, w tym:
 - a) co najmniej 2 osoby z doświadczeniem w zakresie oceny formalnej i merytorycznej składanych wniosków o dofinansowanie,
 - b) co najmniej 2 osoby z doświadczeniem w zakresie kontroli na miejscu realizacji projektów i w siedzibie beneficjenta,
 - c) co najmniej 2 osoby z doświadczeniem w rozliczaniu projektów,

- d) co najmniej 1 osobę z doświadczeniem w zakresie działań promocyjnych lub informacyjnych,
- e) co najmniej 1 osobę z doświadczeniem w zakresie monitoringu i sprawozdawczości.

2. Członkiem organu zarządzającego regionalnej instytucji finansującej oraz pracownikiem, o którym mowa w ust. 1, nie może być osoba skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, karno-skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

§ 4. Regionalna instytucja finansująca spełnia wymagania w zakresie potencjału ekonomicznego, jeżeli:

- 1) posiada środki finansowe lub zdolność kredytową nie niższą niż 1 mln złotych;
- 2) nie pozostaje pod zarządem komisarycznym, nie znajduje się w toku likwidacji, postępowania upadłościowego lub postępowania naprawczego;
- 3) nie posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych.

§ 5. Regionalna instytucja finansująca spełnia wymagania w zakresie potencjału technicznego, jeżeli:

- 1) posiada stałe miejsce wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jest zarejestrowana w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw i świadczy co najmniej jeden rodzaj usług KSU, o których mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 27 stycznia 2005 r. w sprawie Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw (Dz.U. Nr 27, poz. 221), z zastrzeżeniem §19;
- 3) dysponuje pomieszczeniami zapewniającymi właściwą realizację zadań zleconych w danym województwie;
- 4) posiada wyposażenie biurowe oraz urządzenia techniczne zapewniające właściwą realizację zadań zleconych, w szczególności: sprzęt komputerowy wraz z oprogramowaniem biurowym i antywirusowym/zabezpieczającym oraz stały dostęp do Internetu.

§ 6. Regionalna instytucja finansująca spełnia wymagania w zakresie doświadczenia w realizacji zadań z zakresu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 1a ustawy, jeżeli:

- 1) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w realizacji projektów:
 - a) polegających na realizacji zadań z zakresu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 1a ustawy oraz
 - b) finansowanych lub współfinansowanych ze środków publicznych, oraz
 - c) o łącznej wartości co najmniej 3 mln złotych;
- 2) nie naruszyła w sposób istotny umów zawartych z Agencją.

§ 7. W przypadku, gdy podmiot ubiega się o pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej w więcej niż jednym województwie, warunki, o których mowa w § 3 - 5, muszą być spełnione dla każdego województwa.

Rozdział 3

Szczegółowy tryb przeprowadzenia konkursu wyłaniającego regionalną instytucję finansującą

§ 8. 1. Wybór najkorzystniejszej oferty na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej jest dokonywany w drodze konkursu przeprowadzonego przez Agencję w porozumieniu z właściwymi zarządami województw.

2. Konkurs jest ogłaszany w prasie o zasięgu ogólnopolskim oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Agencji.

3. Ogłoszenie o konkursie zawiera w szczególności informacje o:

- 1) przedmiocie konkursu, w szczególności oznaczenie województwa albo województw, których dotyczy konkurs;
- 2) sposobie, terminie oraz miejscu składania ofert;
- 3) terminie związania ofertą;
- 4) kryteriach oceny ofert.

4. Termin składania ofert nie może być krótszy niż 21 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie.

5. Konkurs wyłaniający w danym województwie lub województwach regionalną instytucję finansującą jest rozstrzygany w ciągu 90 dni od dnia jego ogłoszenia.

§ 9. 1. Oferta powinna zawierać w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu ubiegającego się o pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej, zwanego dalej „oferentem”;
- 2) datę sporządzenia oferty;
- 3) oświadczenie oferenta o związaniu się ofertą w terminie wskazanym w ogłoszeniu.

2. Oferty wraz z dokumentami i oświadczeniami, o których mowa w § 10, składane są w języku polskim, w jednym oryginale i czterech kopiach.

3. Oferent może złożyć tylko jedną ofertę na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej w danym województwie. Oferent może złożyć ofertę nie więcej niż w trzech województwach.

§ 10. 1. Do oferty oferent jest obowiązany dołączyć:

- 1) statut, umowę lub inny przewidziany przepisami prawa dokument, w szczególności uchwałę właściwego organu lub zatwierdzone sprawozdanie finansowe potwierdzające, że nie działa on w celu osiągnięcia zysku lub przeznacza zysk co najmniej w części na cele związane z zadaniami realizowanymi przez Agencję oraz w której zysk lub środki zgromadzone w ramach kapitałów lub funduszy nie są dzielone między członków;
- 2) aktualny odpis z właściwego rejestru – jeżeli odrębne przepisy wymagają do prowadzenia określonej działalności wpisu do takiego rejestru, wystawiony nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia oferty;
- 3) aktualne zaświadczenie właściwego naczelnika urzędu skarbowego oraz właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych potwierdzające, że oferent nie posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych, wystawione nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia oferty;
- 4) aktualną informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą członków organu zarządzającego w zakresie określonym w § 3 ust. 2, wystawioną nie wcześniej niż 3 miesiące przed upływem terminu składania ofert;
- 5) zaświadczenie z banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej o posiadaniu środków finansowych lub zdolności kredytowej;
- 6) bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatnie 3 lata poprzedzające rok, w którym składana jest oferta;
- 7) oświadczenie, że nie pozostaje pod zarządem komisarycznym oraz nie znajduje się w toku likwidacji lub postępowania upadłościowego;

- 8) schemat struktury organizacyjnej oferenta wraz z opisem zakresu zadań poszczególnych komórek organizacyjnych;
- 9) wykaz pracowników, którzy będą realizować zadania zleczone, wraz z zakresem wykonywanych przez nich czynności, ich życiorysami potwierdzającymi spełnianie wymagań określonych w § 3 ust. 1 oraz ich oświadczeniami o niekaralności w zakresie określonym w § 3 ust. 2;
- 10) wykaz pomieszczeń przeznaczonych do realizacji zadań zleconych, wyposażenia biurowego i urządzeń technicznych będących w dyspozycji oferenta, potwierdzający spełnianie wymagań określonych w § 5 pkt 3 i 4;
- 11) wykaz zrealizowanych zadań potwierdzający doświadczenie w realizacji projektów, o których mowa w § 6 pkt 1;
- 12) oświadczenie, że posiada rejestrację w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw i świadczy co najmniej jeden rodzaj usług KSU albo oświadczenie, że zobowiązuje się do uzyskania rejestracji w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia oferty;
- 13) oświadczenie o liczbie województw, w których oferent ubiega się o pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6, należy składać w oryginale lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez osobę upoważnioną do reprezentacji oferenta.

§ 11. 1. Oceny ofert dokonuje komisja konkursowa powołana przez Prezesa Agencji, spośród osób, których wiedza i doświadczenie zawodowe dają rękojmię prawidłowego wykonywania zadań tej komisji.

2. W skład komisji konkursowej wchodzi:

- 1) przewodniczący komisji konkursowej – wskazany przez Prezesa Agencji;
- 2) sekretarz komisji konkursowej – wskazany przez Prezesa Agencji;
- 3) dwaj członkowie oceniający – wskazani przez Prezesa Agencji;
- 4) jeden członek oceniający – wskazany przez ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 5) do dwóch członków oceniających - wskazanych przez zarząd właściwego województwa.

3. Prawo głosu przysługuje członkom komisji konkursowej, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3-5.

4. Członkiem komisji konkursowej nie może być osoba, która:

- 1) pozostaje w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia lub jest związana z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z członkiem organu zarządzającego lub organu nadzorczego oferenta;
- 2) w ciągu 3 lat przed dniem ogłoszenia konkursu pozostawała w stosunku pracy lub zlecenia z oferentem lub była członkiem organu zarządzającego lub organu nadzorczego tego oferenta;
- 3) pozostaje z oferentem w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności;
- 4) została prawomocnie skazana za przestępstwo popełnione w związku z postępowaniem o udzielenie zamówienia, przestępstwo przekupstwa, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych.

5. Po otwarciu ofert, niezwłocznie po ogłoszeniu nazw oferentów, członkowie komisji konkursowej składają pisemne oświadczenie o braku lub istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 4.

6. Prezes Agencji odwołuje członka komisji konkursowej oraz powołuje nowego członka tej komisji niezwłocznie po złożeniu przez członka komisji konkursowej oświadczenia o istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 4, albo niezwłocznie po powzięciu informacji o istnieniu okoliczności, o których mowa w ust. 4, jak również w przypadku niezłożenia oświadczenia przez członka komisji konkursowej.

7. Czynności podjęte przez członka komisji konkursowej przed jego odwołaniem powtarza się, z wyjątkiem otwarcia ofert oraz innych czynności faktycznych niewpływających na wynik konkursu.

§ 12. 1. Komisja konkursowa obraduje na posiedzeniach, które zwołuje przewodniczący komisji konkursowej. Przewodniczący komisji konkursowej określa również porządek jej obrad.

2. Komisja konkursowa podejmuje rozstrzygnięcia większością głosów, przy obecności co najmniej trzech członków z prawem głosu. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji konkursowej.

3. Z posiedzenia komisji konkursowej sporządza się protokół, który jest podpisywany przez wszystkich członków komisji konkursowej uczestniczących w posiedzeniu.

4. Obsługę prac komisji konkursowej zapewnia Agencja.

5. Członkom komisji konkursowej nie przysługuje odrębne wynagrodzenie z tytułu uczestnictwa w pracach komisji konkursowej.

§ 13. 1. Komisja konkursowa w zakresie oceny ofert w szczególności:

- 1) dokonuje otwarcia ofert;
- 2) dokonuje oceny formalnej ofert pod kątem spełnienia wymagań, o których mowa w § 9 i 10;
- 3) dokonuje oceny merytorycznej ofert niepodlegających odrzuceniu;
- 4) przygotowuje listę rankingową ofert według uzyskanej punktacji i rekomenduje Prezesowi Agencji wybór najkorzystniejszej oferty;
- 5) wnioskuje Prezesowi Agencji o odrzucenie oferty;
- 6) wnioskuje Prezesowi Agencji o unieważnienie postępowania.

2. W razie stwierdzenia braków formalnych w ofercie komisja konkursowa wzywa oferenta do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia takiego wezwania.

3. Komisja konkursowa może żądać od oferentów wyjaśnienia treści ofert w terminie 7 dni od dnia doręczenia takiego wezwania.

4. W celu potwierdzenia prawdziwości informacji zawartych w ofercie komisja konkursowa może:

- 1) dokonać sprawdzenia stanu faktycznego u oferenta, powiadamiając go o terminie sprawdzenia z co najmniej 5 dniowym wyprzedzeniem;
- 2) zwrócić się o przedstawienie, w terminie nie krótszym niż 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, dodatkowych dokumentów lub informacji.

5. Oferta podlega odrzuceniu, jeżeli:

- 1) została złożona po terminie;

- 2) zawiera braki formalne, które nie zostały usunięte w terminie, o którym mowa w ust. 2;
- 3) oferent nie złoży wyjaśnień treści oferty lub nie przedstawi dodatkowych dokumentów lub informacji w terminach, o których mowa odpowiednio w ust. 3 i ust. 4 pkt 2;
- 4) oferent nie podda się sprawdzeniu stanu faktycznego, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, lub złożone przez niego informacje lub dokumenty nie potwierdzą danych zawartych w ofercie.

6. W razie złożenia więcej niż jednej oferty na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej w danym województwie lub w razie złożenia oferty w więcej niż trzech województwach, wszystkie złożone przez oferenta oferty podlegają odrzuceniu.

7. Agencja pisemnie informuje oferenta o odrzuceniu oferty, wskazując przyczyny odrzucenia.

8. W terminie 7 dni od dnia doręczenia informacji, o której mowa w ust. 7, oferent może wystąpić do Agencji z wnioskiem o ponowną ocenę formalną oferty. Wniosek powinien zawierać zarzuty wobec prawidłowości przeprowadzonej oceny formalnej wraz z uzasadnieniem.

9. Komisja konkursowa dokonuje ponownej oceny formalnej oferty w terminie 7 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 8. W razie uwzględnienia zarzutów zawartych we wniosku o ponowną ocenę formalną oferty, Agencja dopuszcza tę ofertę do udziału w konkursie.

§ 14. 1. Ocena merytoryczna ofert odbywa się wyłącznie na podstawie kryteriów oceny ofert, określonych w ogłoszeniu, o których mowa w § 8 ust. 3 pkt 4. Każdy z członków komisji konkursowej sporządza pisemne uzasadnienie oceny wypełniając kartę oceny merytorycznej oferty.

2. Ocena merytoryczna ofert jest dokonywana w następujący sposób:

- 1) członkowie komisji konkursowej dokonują oceny ofert i przyznają punkty odpowiadające zakresowi spełniania przez ofertę każdego odrębnie punktowanego kryterium oceny ofert;
- 2) członkowie komisji konkursowej wypełniają karty oceny ofert;

- 3) komisja konkursowa dokonuje wyliczenia średniej arytmetycznej z ocen punktowych przyznanych przez poszczególnych członków komisji konkursowej w każdym odrębnie punktowanym kryterium oceny ofert;
- 4) po dokonaniu czynności, o których mowa w pkt 1-3, sekretarz komisji konkursowej przygotowuje protokół, zawierający wynik dokonanej oceny ofert.

3. Komisja konkursowa sporządza listę rankingową ofert i rekomenduje Prezesowi Agencji wybór najkorzystniejszej oferty na podstawie oceny merytorycznej ofert dokonanej przez jej członków.

4. Agencja pisemnie informuje oferentów, których oferty nie zostały odrzucone, o liczbie uzyskanych punktów i zajętej pozycji na liście rankingowej. Informacja ta podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Agencji.

§ 15. 1. W terminie 7 dni od dnia doręczenia informacji, o której mowa w § 14 ust. 4, oferent może wystąpić do Agencji z wnioskiem o ponowną ocenę merytoryczną oferty. Wniosek o ponowną ocenę merytoryczną oferty powinien zawierać zarzuty wobec prawidłowości przeprowadzenia konkursu wraz z uzasadnieniem.

2. Komisja konkursowa dokonuje ponownej oceny merytorycznej oferty w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku o ponowną ocenę merytoryczną oferty. W razie uwzględnienia zarzutów zawartych we wniosku o ponowną ocenę merytoryczną oferty komisja konkursowa dokonuje korekty listy rankingowej.

§ 16. Agencja pisemnie informuje oferentów, których oferty nie zostały odrzucone, o wyniku konkursu albo o jego unieważnieniu. Wynik konkursu albo informacja o jego unieważnieniu podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Agencji.

§ 17. 1. Agencja unieważnia konkurs jeżeli:

- 1) nie złożono żadnej oferty;
- 2) wszystkie oferty zostały odrzucone;
- 3) żadna z ofert nie została wybrana, z powodu niezyskania wymaganej minimalnej ilości punktów na etapie oceny merytorycznej;
- 4) stwierdzono nieprawidłowości, które mogły wpłynąć na wynik konkursu;

5) nie została zawarta umowa na realizację zadań związanych z udzielaniem pomocy finansowej z jedynym oferentem, którego oferta została wybrana.

2. W ciągu 30 dni od dnia unieważnienia konkursu Agencja ogłasza ponowny konkurs na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej w danym województwie.

§ 18. Jeżeli podmiot wybrany w drodze konkursu na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej uchyła się od zawarcia z Agencją umowy na realizację zadań związanych z udzielaniem pomocy finansowej, Agencja zawiera taką umowę z podmiotem, który zajmował kolejne miejsce na liście rankingowej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 19. W przypadku gdy podmiot ubiegający się o pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej w dniu złożenia oferty nie jest zarejestrowany w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw, to rejestracji tej jest zobowiązany dokonać w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia oferty.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia².

² Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie regionalnych instytucji finansujących (Dz. U. Nr 43, poz. 259).
29/05/BS

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie regionalnych instytucji finansujących (RIF) stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 6d ust. 6 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i 732 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr, poz.).

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowe wymagania, które musi spełnić regionalna instytucja finansująca oraz szczegółowy tryb przeprowadzenia konkursu wyłaniającego regionalną instytucję finansującą.

Konieczność zastąpienia obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie regionalnych instytucji finansujących (Dz. U. Nr 43, poz. 259) wynika, ze zmiany przepisu ustawy upoważniającej do wydania tego rozporządzenia oraz zbliżający się upływ 18 miesięcznego terminu, określonego przez art. 2 ustawy z dnia.....2010 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. Nr, poz.).

W § 3 – 7 projektu rozporządzenia określono szczegółowe wymagania, które musi spełniać regionalna instytucja finansująca. Przepisy te określają szczegółowe wymagania w zakresie kwalifikacji pracowników, potencjału ekonomicznego i technicznego oraz doświadczenia w realizacji zadań z zakresu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub 1a ustawy upoważniającej. Wymagania te, z zastrzeżeniem § 19 projektowanego rozporządzenia, odnoszą się również do podmiotu uczestniczącego w konkursie na pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej.

W § 8 – 18 projektowanego rozporządzenia określono szczegółowy tryb przeprowadzenia konkursu wyłaniającego regionalną instytucję finansującą. Przepisy określają sposób ogłaszania konkursu, wymagania co do składanych ofert (§ 9) oraz dokumentów potwierdzających spełnianie warunków przez zainteresowane podmioty (§ 10).

Przepisy § 11 – 12 odnoszą się do składu komisji konkursowej i podstawowych zasad dotyczących pracy komisji. W § 13 – 16 określone zostały kwestie związane z przeprowadzaniem oceny formalnej i merytorycznej ofert, informowaniem oferentów o wynikach oceny ofert oraz możliwością składania przez oferentów wniosków o ponowną ocenę. W § 17 wskazuje się przyczyny unieważnienia konkursu.

W § 19 - 20 projektowanego rozporządzenia określono przepisy przejściowe i końcowe.

Przepis § 19 reguluje sytuację podmiotu ubiegającego się o pełnienie roli regionalnej instytucji finansującej, który w dniu złożenia oferty nie jest zarejestrowany w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

Projekt w § 20 zakłada wejście w życie rozporządzenia po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie podlega procedurze notyfikacji na podstawie przepisów dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz.1414) projekt będzie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.